

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: Povrv-227/2026-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu toga suda Nevenki Božinović Čupin kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja BESSERA d.o.o., Osijek, Zadarska 2, OIB: 65420950279, zastupan po punomoćniku Juraju Mariniću, odvjetniku u Osijeku, protiv tuženika SVIJET ZABAVE JEDAN d.o.o. Zagreb, Draškovićeva ulica 45, OIB: 35476240760, radi isplate, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave dana 7. svibnja 2026. u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužitelja i odsutnosti uredno pozvanog tuženika, dana 18. lipnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Ukida se platni nalog sadržan u točki 1. rješenja o ovrsi javnog bilježnika Igora Martinovića iz Zagreba, Petrinjska 14, posl. br. UPP/OS-Ovr-333/2023 od 3. listopada 2023., kojim se nalaže tuženiku platiti tužitelju iznos od 7,83 EUR/59,00 HRK zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 01. prosinca 2022. do 31. prosinca 2022. obračunatim po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište u visini prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu, uvećane za tri postotna poena, od 01. siječnja 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za osam postotnih poena, u roku od 8 dana, te u točki 3. rješenja kojim se nalaže tuženiku platiti tužitelju odmjerene troškove postupka u iznosu od 43,66 EUR/328,96 HRK uvećanim za zakonske zatezne kamate koje teku od donošenja rješenja o ovrsi pa do isplate, te se tužbeni zahtjev odbija kao neosnovan.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadom troškova ovoga postupka, kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj je u ovoj pravnoj stvari podnio prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave kojim traži od tuženika isplatu iznosa od 7,83 eur sa pripadajućom kamatom i troškovima postupka, te je javni bilježnik Igor Martinović iz Zagreba dana 3. listopada 2023. donio rješenje o ovrsi posl.br. UPP/OS-Ovr-333/2023.

2. Ovršenik (sada: tuženik) u prigovoru u bitnom navodi da im zbog nedostatka dokumentacije nije vidljivo iz kojeg računa je proizašao dug, a po njihovoj knjigovodstvenoj evidenciji ne postoji dug prema tužitelju, napominju da ih Elektromodul d.o.o. nije nikada kontaktirao za sporni dug, te traže originalnu dokumentaciju kako bi se utvrdilo iz čega je isti nastao.

3. Rješenjem Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj Povrv-1044/2024-2 od 16. listopada 2024. stavljeno je izvan snage rješenje o ovrsi poslovni broj UPP/OS-Ovrv-333/2023 javnog bilježnika Igora Martinovića u dijelu kojem je određena ovrha i ukinute su provedene radnje te je odlučeno da će se postupak nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga, te su upozorene stranke na posljedice iz odredbe čl. 461.a st. 2., 3., 4., 5., 6., 7. i 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/08., 123/08., 57/11., 25/13., 28/13., 89/14., 70/19, 80/22, 114/22 i 156/22 - dalje u tekstu: ZPP).

4. Podneskom od 19. prosinca 2024. tužitelj se detaljno očitovao navodeći da je dana 27.02.2023. sklopio Ugovor o ustupu i prodaji tražbina sa trgovačkim društvom Elektromodul d.o.o. iz Osijeka, kojim ugovorom je Elektromodul d.o.o. kao koncesionar za obavljanje komunalne djelatnosti održavanja parkirališta i naplatu parkiranja osobnih vozila u Gradu Osijeku, izvršio ustup potraživanja prema svojim dužnicima po osnovi neplaćenih računa. Tužitelj pojašnjava kao se tražbina tužitelja temelji se na osnovu izdanog, a neplaćenog računa broj: 52405/EM2/2 koji je izdan od strane prednika tužitelja. Nadalje navodi da je tuženik od strane prednika tužitelja bio obaviješten 2 puta: prvo mu je ostavljen račun na vozilu, a nakon toga mu je i na njegovu adresu dostavljen račun, napominje kako obveza slanja opomene nije propisana niti jednim pozitivnim zakonskim propisom. Tužitelj napominje kako je člankom 17. Općih uvjeta isporuke komunalne usluge parkiranja i ugovora o korištenju parkirališta (Službeni glasnik Grada Osijeka broj 2 od 04.02.2019.g.) propisano da se odgovornom osobom za plaćanje dnevne karte smatra osoba označena kao vlasnik vozila u evidenciji Ministarstva unutarnjih poslova, odnosno korisnik vozila naveden u evidenciji Ministarstva unutarnjih poslova za slučaj da je vlasnik vozila leasing kuća, a za vozila koja nisu evidentirana vlasnik vozila utvrđuje se na drugi način, da je u trenutku provjere vlasništva vozila prednik tužitelja zaprimio informaciju (MUP INFORMACIJA O VLASNIKU/KORISNIKU VOZILA) od Ministarstva unutarnjih poslova da je u službenoj evidenciji registracije cestovnih vozila tuženik evidentiran kao korisnik vozila. Tužitelj nadalje ističe da su Pravilnik o organizaciji i načinu naplate parkiranja (Službeni glasnik Grada Osijeka broj 19 od 31.12.2013.g.) kao i Opći uvjeti isporuke komunalne usluge parkiranja i ugovora o korištenju parkirališta (Službeni glasnik Grada Osijeka broj 2 od 04.02.2019.g.) akti jedinice lokalne samouprave – Grada Osijeka koji akti predstavljaju lex specialis u odnosu na generalne propise ZOO-a i ZOSPC-a, da osnovanost svoje tražbine dokazuje fotografijama snimljenim od strane prednika tužitelja kao i odredbama Pravilnika o organizaciji i načinu naplate parkiranja (Službeni glasnik Grada Osijeka broj 19 od 31.12.2013.g.) te Općim uvjetima isporuke komunalne usluge parkiranja i ugovora o korištenju parkirališta (Službeni glasnik Grada Osijeka broj 2 od 04.02.2019.g.). Ističe kako je člankom 12. Pravilnika o organizaciji i načinu naplate parkiranja (Službeni glasnik Grada Osijeka broj 19 od 31.12.2013.g.) propisano da zaustavljanjem i parkiranjem vozila na parkirnom mjestu vozač odnosno vlasnik vozila zaključuje s organizatorom parkiranja ugovor o korištenju parkirališta prihvaćajući Opće uvjete ugovora o korištenju

parkirališta, a Ugovorom iz stavka 1. ovog članka isključuje se čuvanje vozila te odgovornost za oštećenje ili krađu vozila. Tužitelj navodi kako dostavlja i detaljan ispis Dnevne parkirne karate, gdje je jasno naznačeno vrijeme i mjesto opažanja vozila bez plaćene karte, kao i marka i reg. oznaka vozila. Nadalje navodi da je člankom 13. Pravilnika o organizaciji i načinu naplate parkiranja (Službeni glasnik Grada Osijeka broj 19 od 31.12.2013.g.) propisano da se smatra da je sklopljen ugovor o parkiranju na osnovu korištenja dnevne parkirne karte ukoliko je vozilo parkirano na javnim parkiralištima za koje je propisana naplata i to: bez kupljene parkirne karte, s parkirnom kartom koja ne odgovara zoni parkiranja ili s kartom kojoj je isteklo vrijeme važenja, da se temeljem ugovora o parkiranju sklopljenom na način iz prethodnog stavka izdaje dnevna parkirna karta i nalog za plaćanje iste koji se postavljaju ispod brisača vjetrobranskog stakla vozila, da je temeljem članka 14. Pravilnika o organizaciji i načinu naplate parkiranja (Službeni glasnik Grada Osijeka broj 19 od 31.12.2013.g.) propisano da dnevna parkirna karta važi od trenutka izdavanja naloga za plaćanje dnevne parkirne karte od strane službenog kontrolora naplate parkiranja do istog tog vremena u prvom slijedećem danu u kojem se vrši naplata parkiranja, da je dnevna parkirna karta važeća za zonu u kojoj je izdana i za sve niže zone naplate parkiranja, ali ne i za višu zonu naplate parkiranja, da se dostavljanje dnevne parkirne karte i naloga za plaćanje dnevne parkirne karte na način iz prethodnog članka smatra urednim i sva kasnija oštećenja ili uništavanja istih ne utječu na valjanost dostavljanja te ne odgađaju plaćanje dnevne parkirne karte. Nadalje navodi da je odredbom članka 14. Općih uvjeta isporuke komunalne usluge parkiranja i ugovora o korištenju parkirališta (Službeni glasnik Grada Osijeka broj 2 od 04.02.2019.g.) propisano da je vozač odnosno vlasnik vozila dužan platiti dnevnu kartu u roku od osam dana od dana izdavanja naloga. Tužitelj nadalje navodi kako visinu svog zahtjeva temelji na računu koji je naveden u podnesku te na osnovu Rješenja o utvrđivanju zona, cjenika karata za parkiranje i vremena naplate parkiranja osobnih vozila (Službeni glasnik Grada Osijeka broj 1 od 01.02.2017.) kao i temeljem Rješenja o izmjeni i dopuni rješenja o utvrđivanju zona, cjenika karata za parkiranje i vremena naplate parkiranja osobnih vozila (Službeni glasnik Grada Osijeka broj 9 od 18.05.2018.g.). Slijedom svega navedenog, tužitelj predlaže u cijelosti održati na snazi platni nalog koji je sadržan u predmetnom rješenju o ovrsi, te obvezati tuženika da tužitelju naknadi daljnji trošak ovog parničnog postupka.

5. Na navedeni podnesak tužitelja sa priloženim dokazima, tuženik nije odgovorio sukladno odredbi čl. 461.a st. 4. ZPP-a, odnosno nije iznio činjenice i predložio dokaze kojima osporava navode i dokaze tužitelja, pa niti do zaključenja glavne rasprave.

6. Predmet ovog postupka je zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 7,83 EUR na ime tražbine koju je tužitelj preuzeo ugovorom o cesiji od ranijeg vjerovnika Elektromodul d.o.o. Osijek.

7. Radi utvrđenja odlučnih činjenica za rješenje ovog spora sud je izveo dokaze i to: Izvršen je uvid u izvadak iz poslovnih knjiga (list 7 spisa), analitičku karticu partnera (list 19 spisa), specifikaciju potraživanja (list 34 spisa), ugovor o ustupu i prodaji tražbine sa specifikacijom plaćanja i potvrdu o isplati (list 35-39 spisa), ugovor o koncesiji za održavanje i naplatu parkiranja osobnih vozila u Gradu Osijeku (list 41-49 spisa), Dodatak I. ugovora o koncesiji (list 50-51 spisa), Odluka o davanju prethodne suglasnosti na Opće uvjete isporuke komunalne usluge parkiranja i ugovora

o korištenju parkirališta trgovačkog društva Elektromodul d.o.o. (list 52 spisa), Opće uvjete isporuke komunalne usluge parkiranja i ugovora o korištenju parkirališta (list 53-56 spisa), Rješenje o utvrđivanju zona, cjenika karata za parkiranje i vremena naplate parkiranja osobnih vozila (listovi 57-60 spisa), Rješenje o izmjeni i dopuni rješenja o utvrđivanju zona, cjenika karata za parkiranje i vremena naplate parkiranja osobnih vozila (list 61 spisa), Pravilnik o organizaciji i načinu naplate parkiranja (list 62-68 spisa).

8. Na temelju provedenog dokaznog postupka, cijeneći sve provedene dokaze u njihovoj ukupnosti i svaki zasebno, temeljem čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11 (pročišćeni tekst), 25/13, 89/14, 70/19 i 80/22; u daljnjem tekstu: ZPP), ovaj sud je utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

9. U ovome predmetu sporna je osnovanost tužbenog zahtjeva.

10. Tuženik je već u prigovoru protiv rješenja o ovrsi osporio navode iz Izvatka iz poslovnih knjiga tužitelja čime je osporio osnovanost predmetne tražbine u cijelosti.

11. Uvidom u izvadak iz poslovnih knjiga – kartice kupca tužitelja na ime tuženika proizlazi da je u poslovnim knjigama tužitelja evidentiran dug u iznosu od 7,83 eur/59,00 kn.

12. Izvadak iz poslovnih knjiga, kao vjerodostojna isprava, obzirom na izdatnika i sadržaj, u relativno visokom stupnju vjerojatnosti dokazuje postojanje tražbine koja je u njoj navedena. Međutim, budući da je tuženik osporio sadržaj izvatka iz poslovnih knjiga, tada je tužitelj bio dužan iznijeti činjenice na kojima temelji svoj zahtjev i predložiti dokaze potrebne za utvrđivanje iznijetih činjenica, sve kako je propisano odredbom čl. 219. st. 1. ZPP, a s obzirom da se radi o postupku u sporu male vrijednosti u povodu prigovora protiv platnog naloga - navedeno je bio dužan učiniti najkasnije u podnesku predanom sudu u roku 15 dana od primitka rješenja kojim je ukinut platni nalog i na što je tužitelj upozoren rješenjem ovoga suda dostava kojega je tužitelju izvršena putem punomoćnika dana 10.12.2024.

13. Tužitelj uz očitovanje na prigovor tuženika dostavlja dokumentaciju iz koje je razvidno kako je predmetna tražbina prešla na njega – ugovor o ustupu i prodaji tražbine, Ugovor o koncesiji s dodacima, Opće uvjete i Pravilnik koji reguliraju parkiranje u Gradu Osijeku, međutim tužitelj ne dostavlja dokaze na koje se u navedenom podnesku poziva, a koji su odlučni za utvrđivanje postojanja tražbine prema tuženiku i njezine visine. Naime, tužitelj u podnesku od 19. prosinca 2024. kao dokaz osnovanosti i visine potraživanja, te na okolnost pasivne legitimacije tuženika u predmetnom postupku, tvrdi da ima specifikaciju dužnika i potraživanja, fotografije vozila tuženika, MUP informaciju o vlasniku/korisniku vozila, detaljan ispis Dnevne karte, kao i račun, međutim isti navedeno ničim ne dokazuje jer navedeni dokazi ne prileže uz naprijed navedeni podnesak, niti ih je tužitelj dostavio u spis do zaključenja glavne rasprave.

14. Budući da je u ovom postupku tuženik osporio osnovanost zahtjeva, kao i sadržaj izvatka iz poslovnih knjiga, tada je na tužitelju bio teret dokaza da je tuženik

vlasnik/korisnik vozila koji je u točno naznačeno vrijeme, na određenom mjestu bilo bez plaćene karte, iz kojeg će biti vidljiva i marka i reg. oznaka vozila. Tužitelj niti uz tužbu niti uz podnesak od 19. prosinca 2024. nije dokazao temeljem koje to osnove ima evidentiranog tuženika kao korisnika svoje usluge, odgovarajućom ispravom iz koje proizlazi da je sklopljen ugovor o parkiranju, a iz koje bi proizlazilo da su stranke u ugovornom odnosu, posljedično i da je tuženik obveznik plaćanja naknade za navedenu uslugu.

15. Slijedom svega navedenog, a kako je dakle, vjerodostojna isprava osporena prigovorom protiv platnog naloga, kao i što je istaknut prigovor osnovanosti zahtjeva, a tužitelj, na kojemu je teret dokazivanja u smislu čl. 219. ZPP, nije na navedene okolnosti dostavio adekvatne dokaze kojima bi se utvrdila osnovanost zahtjeva koje je predmet ovoga postupka, odnosno iste nije priložio u spis, to je primjenom pravila o teretu dokazivanja propisanih odredbom čl. 221.a ZPP, sud utvrdio da tužitelj nije dokazao niti osnovanost niti visinu zahtjeva te je zahtjev za isplatu odbijen kao neosnovan pa je primjenom odredbe čl. 451. st. 3. ZPP, odlučeno kao u toč. I. izreke.

16. Tužiteljev zahtjev za naknadu troškova postupka nije osnovan, s obzirom da nije uspio u parnici (čl. 154. st. 1. ZPP-a), te je stoga odlučeno kao pod točkom II. izreke presude.

U Zagrebu 18. lipnja 2026.

Sudac:
Nevenka Božinović Čupin

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana, a koji rok se računa:

- od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje, ukoliko je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu, bez obzira da li je na isto pristupila, odnosno
- od dana primitka prijepisa presude, ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem je presuda objavljena.

Žalba se podnosi pisano, u četiri istovjetna primjerka, putem ovog suda županijskom sudu.

Presuda u sporovima male vrijednosti može se pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354 st. 2 toč. 1, 2, 4, 5, 6, 8, 9, 10. i 11 Zakona o parničnom postupku i zbog pogrešne primjene materijalnog prava.

DNA:

- pun. tužitelja uz rješenje za platež sudske pristojbe na presudu u iznosu od 13,27 eur
- tuženiku

Broj zapisa: **9-30889-9ee96**

Kontrolni broj: **06612-69c5d-30d38**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.